YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

6 päivänä heinäkuuta 2000 *

Asiassa C-289/97,

jonka Giudice di Pace di Genova (Italia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Eridania SpA

vastaan

Azienda Agricola San Luca di Rumagnoli Viannj

ennakkoratkaisun valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen, raakasokerin interventiohinnan, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintojen sekä varastointikustannusten tasaamiseksi suoritettavan korvauksen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1996/1997 30 päivänä heinäkuuta 1996 anne-

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

tun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1580/96 (EYVL L 206, s. 9) 1 artiklan f alakohdan ja sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 (EYVL L 177, s. 4), sellaisena kuin se on muutettuna 24.4.1995 annetulla neuvoston asetuksella N:o 1101/95 (EYVL L 110, s. 1), pätevyydestä,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: P. J. G. Kapteyn, joka hoitaa kuudennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit G. Hirsch (esittelevä tuomari) ja H. Ragnemalm,

julkisasiamies: J. Mischo,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies D. Louterman-Hubeau,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Eridania SpA, edustajinaan asianajajat C. Cacciapuoti ja I. Vigliotti, Genova, ja solicitor B. O'Connor,

— Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään oikeudelliset neuvonantajat I. Díez Parra ja J.-P. Hix,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet M. Condou ja F. Ruggeri Laderchi,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Eridania SpA:n, edustajinaan asianajaja I. Vigliotti ja B. O'Connor, neuvoston, asiamiehinään I. Díez Parra ja J.-P. Hix, ja komission, asiamiehenään F. Ruggeri Laderchi, 4.3.1999 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 22.4.1999 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

ottaen huomioon 5.10.1999 annetun määräyksen suullisen käsittelyn uudelleen aloittamista koskevasta pyynnöstä,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Giudice di Pace di Genova on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 16.7.1997 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 4.8.1997, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla kaksi ennakkoratkaisukysymystä valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen, raakasokerin interventiohinnan, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintojen sekä varastointikustannusten tasaamiseksi suoritettavan korvauksen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1996/1997 30 päivänä heinäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1580/96 (EYVL L 206, s. 9) 1 artiklan f alakohdan ja sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 (EYVL L 177, s. 4), sellaisena kuin se on muutettuna 24.4.1995 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 1101/95 (EYVL L 110, s. 1; jäljempänä N:o 1785/81), pätevyydestä.

2 Nämä kysymykset ovat tulleet esille oikeusriidassa, jossa ovat vastakkain Eridania SpA (jäljempänä Eridania), joka on Italiassa toimiva sokerintuottaja, ja Azienda Agricola San Luca di Rumagnoli Viannj (jäljempänä Agricola), joka on ensiksi mainitulle juurikkaita toimittanut yritys, ja joka koskee sitä, onko Italian luokitteleminen alijäämäalueeksi markkinointivuoden 1996/1997 osalta perusteltua, ja siten myös sitä, onko valkoisen sokerin johdetun interventiohinnan soveltaminen kyseisen jäsenvaltion alueisiin sekä korotettujen vähimmäishintojen maksaminen juurikkaan viljelijöille perusteltua.

Yhteisön lainsäädäntö

Sokerialan yhteinen markkinajärjestely

3 Sokerialan yhteisessä markkinajärjestelyssä asetuksen N:o 1785/81 I osastolla on luotu hintajärjestelmä ja III osastolla kiintiöjärjestelmä.

4 Kiintiöjärjestelmässä kullekin jäsenvaltiolle vahvistetaan määritetyt perusmäärät sokerin ja isoglukoosin tuotantoa varten. Nämä määrät jakautuvat A-perusmääriin ja B-perusmääriin. Nämä määrät jaetaan tämän jälkeen tuottajille siten, että kukin tuottaja saa A-tuotantokiintiön ja B-tuotantokiintiön (joita yleisesti nimitetään A-sokeriksi ja B-sokeriksi). A-perusmäärä vastaa ainakin aluksi yhteisön kulutusta, kun taas B-perusmäärä on se määrä, joka ylittää A-kiintiön ylittämättä kuitenkaan tietyn tuottajan A- ja B-kiintiöiden yhteismäärää.

5 Ylituotantoa, joka ylittää A- ja B-kiintiöiden yhteismäärän (nk. C-sokeri), ei saa myydä yhteisön sisämarkkinoilla ja se on vietävä kolmansiin maihin ilman

minkäänlaista yhteisön interventiota, ellei kyseistä määrää siirretä vahvistettujen määrien rajoissa seuraavalle markkinointivuodelle.

6 A- ja B-sokerikiintiöiden osalta sokerintuottajat saavat korvausta koskevat asianmukaiset takeet interventiohinnan ja vientitukien ansiosta. Kulutukseen yhteisön markkinoilla ja vientiin tarkoitetun A-sokerin osalta taattu interventiohinta on kuitenkin korkeampi kuin B-sokerin interventiohinta. Kiintiöiden mukaan vaihtelevien maksujen takia A-sokeri saa takuun, joka vastaa 98:aa prosenttia interventiohinnasta, ja B-sokeri takuun, joka vastaa joko 68:aa prosenttia tai 60,5:tä prosenttia kyseisestä hinnasta.

7 Interventiohinnat jaetaan asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan mukaisesti kahteen luokkaan. Kyseisessä artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. Valkoiselle sokerille vahvistetaan vuosittain:

a) interventiohinta muille kuin alijäämäalueille;

b) johdettu interventiohinta kullekin alijäämäalueelle.

— —

4. Valkoisen sokerin interventiohinta vahvistetaan ennen 1 päivää elokuuta seuraavan vuoden 1 päivänä heinäkuuta alkavaksi markkinointivuodeksi perustamissopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

— —

5. Neuvosto vahvistaa määräenemmistöllä komission ehdotuksesta — — johdetut interventiohinnat joka vuosi samanaikaisesti kuin valkoisen sokerin interventiohinnan."

8 Samanlaisten takeiden antamiseksi tuottajille vahvistetaan yhdessä sokerin hinnan kanssa vuosittain juurikkaiden vähimmäishinta asetuksen N:o 1785/81 4 artiklan mukaisesti määritetyn perushinnan perusteella. Juurikkaiden vähimmäishintojen osalta saman asetuksen 5 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. A-juurikkaan vähimmäishinta ja B-juurikkaan vähimmäishinta vahvistetaan joka vuosi samanaikaisesti kuin valkoisen sokerin interventiohinta.

— —

2. A-juurikkaan vähimmäishinta on 98 prosenttia juurikkaan perushinnasta.

— — B-juurikkaan vähimmäishinta on 68 prosenttia juurikkaan perushinnasta.

3. Niiden alueiden, joille on vahvistettu valkoisen sokerin johdettu interventiohinta, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintoja korotetaan määrällä, joka on kyseisen alueen johdetun interventiohinnan ja interventiohinnan välinen erotus kerrottuna kertoimella 1,30.

4. Tässä asetuksessa tarkoitetaan 'A-juurikkaalla' kaikkia A-sokeriksi jalostettavia juurikkaita ja 'B-juurikkaalla' kaikkia B-sokeriksi jalostettavia juurikkaita — —

— — "

9 Asetuksen N:o 1785/81 6 artiklassa säädetään seuraavaa:

"1. — — sokerinvalmistajien on ostaessaan juurikkaita

— —

maksettava vähintään vähimmäishinta — —

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu vähimmäishinta vastaa:

a) muilla kuin alijäämäalueilla:

— A-juurikkaan vähimmäishintaa A-sokeriksi jalostettavien juurikkaiden osalta,

— B-juurikkaan vähimmäishintaa B-sokeriksi jalostettavien juurikkaiden osalta;

b) alijäämäalueilla:

— A-juurikkaan 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti korotettua vähimmäishintaa A-sokeriksi jalostettavien juurikkaiden osalta,

— B-juurikkaan 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti korotettua vähimmäishintaa B-sokeriksi jalostettavien juurikkaiden osalta.

— — "

10 Näin ollen alueisiin, joita sokerialan yhteisessä markkinajärjestelyssä pidetään alijäämäalueina, sovelletaan johdettuja interventiohintoja asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 5 artiklan nojalla ja juurikkaiden vähimmäishintoja, jotka on korotettu saman asetuksen 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti (jäljempänä korotetut hinnat). Tämä järjestelmä tunnetaan yleisesti nimellä alueellistaminen (régionalisation), ja se mahdollistaa sen, että alijäämäalueille vahvistetaan korkeammat hinnat kuin muille kuin alijäämäalueille.

Markkinointivuotta 1996/1997 koskevat asetukset

11 Neuvosto ei 24.6.—25.6.1996 pitämässään istunnossa saanut aikaan kattavaa sopimusta eri yhteisten markkinajärjestelyjen "hintapaketista".

12 Komissio antoi 28.6.1996 varotoimenpiteistä sokerialalla asetuksen N:o 1252/96 (EYVL L 161, s. 142). Komissio vahvisti varotoimenpiteenä markkinointivuodelle 1996/1997 valkoisen sokerin interventiohinnaksi muiden kuin yhteisön alijäämäalueiden osalta 63,19 ecua 100 kilogrammalta ja valkoisen sokerin johdetuksi interventiohinnaksi kaikille Italian alueille 65,53 ecua 100 kilogrammalta. Mainitun asetuksen 2 artiklassa vahvistettiin lisäksi A-juurikkaan vähimmäishinnaksi 46,72 ecua tonnilta ja B-juurikkaan vähimmäishinnaksi 34,42 ecua tonnilta.

13 Sen jälkeen kun 22.7.—23.7.1996 oli saatu aikaan kattava sopimus "hintapaketista", neuvosto antoi 30.7.1996 tiettyjen sokerialan hintojen sekä juurikkai-

den vakiolaadun vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1996/1997 asetuksen N:o 1579/96 (EYVL L 206, s. 7) sekä asetuksen N:o 1580/96.

14 Näillä asetuksilla, jotka annettiin 30.7.1996 ja julkaistiin Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä 16.8.1996, ei komission toteuttamia varotoimenpiteitä saatettu kyseenalaisiksi. Näin ollen asetuksen N:o 1579/96 1 artiklan 2 kohdassa neuvosto vahvisti valkoisen sokerin interventiohinnaksi muilla kuin yhteisön alijäämäalueilla 63,19 ecua 100 kilogrammalta ja asetuksen N:o 1580/96 1 artiklan f alakohdassa se piti voimassa valkoisen sokerin johdettuna interventiohintana 65,53 ecua 100 kilogrammalta kaikkien Italian alueiden osalta. Lisäksi asetuksen N:o 1580/96 3 artiklasta ilmenee, että A-juurikkaiden ja B-juurikkaiden vähimmäishinnat ovat samat kuin komission vahvistamat vähimmäishinnat.

Pääasiaa koskevat tosiseikat ja ennakkoratkaisukysymykset

15 Varmistaakseen toimitukset yhdelle laitoksistaan Eridania teki Agricolan kanssa sokerintuotantovuodelle 1996/1997 juurikkaiden viljelyä koskevan sopimuksen. Sopimuksessa määrättiin, että juurikkaista maksettaisiin sellaista hintaa ja sellaisia edellytyksiä noudattaen, joista on säädetty yhteisön ja/tai kansallisissa säännöksissä ja/tai kyseistä ammattialaa koskevassa vuoden 1996/1997 sopimuksessa.

16 Näin ollen Eridania maksoi juurikkaista vähimmäishinnan, jota korotettiin asetuksen N:o 1785/81 5 artiklan 3 kohdan nojalla, joten kyseinen hinta oli näin ollen korkeampi kuin se hinta, jota sovellettiin muilla kuin alijäämäalueilla.

17 Pääasiassa nostamallaan kanteella Eridania vaatii sellaisen 2 710 672 Italian liiran (ITL) määrän takaisin maksamista, jonka Eridania maksoi Agricolalle sillä perusteella, että juurikkaiden hintaa korotettiin alueellistamisen perusteella.

18 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin toteaa Italian sokerimarkkinatilanteen osalta, että Italian tuotanto oli aikaisemmin riittämätöntä kulutukseen nähden. Viimeisten 25 vuoden aikana toteutetun Italian teollisuuden rakenneuudistuksen ansiosta tilanne on kuitenkin asteittain muuttunut siten, että vuodesta 1990 alkaen alueellistamisen edellytykset eivät enää täyty. Kansallinen tuomioistuin toteaa, että vaikka yhteisön viranomaisten olisi pitänyt todeta kyseinen kehitys, alueellistamista koskeva järjestelmä pidettiin asetuksella N:o 1101/95 yllättäen voimassa markkinointivuosina 1995/1996 ja 1996/1997.

19 Näin ollen Giudice di Pace di Genova, joka Eridanian tavoin epäili, onko alueellistamista koskevan järjestelmän voimassa pitäminen Italian osalta pätevä, päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat kaksi ennakkoratkaisukysymystä:

"1) Onko 30.7.1996 annettu asetus N:o 1580/96 ja erityisesti sen 1 artiklan f kohta pätevä, kun otetaan huomioon tämän ennakkoratkaisupyyntöä koskevan päätöksen oikeudellisia seikkoja koskevan osan 3 kohdassa esitetyt perustelut?

2. Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, ovatko 30.6.1981 annettu asetus N:o 1785/81, joka on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 1.7.1981, siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, ja erityisesti sen 3 artiklan 1 kohta, 5 artiklan 3 kohta ja 6 artiklan 2 kohta päteviä ja onko edellä mainittu asetus N:o 1580/96 ja erityisesti sen

1 artiklan f kohta näin ollen pätevä, kun otetaan huomioon tämän ennakkoratkaisupyyntöä koskevan päätöksen oikeudellisia seikkoja koskevan osan 4 kohdassa esitetyt perustelut?"

Ensimmäinen kysymys

20 Kansallinen tuomioistuin esittää tällä kysymyksellään epäilyn siitä, onko alueellistamista, jota asetuksella N:o 1580/96 sovelletaan Italiaan markkinointivuonna 1996/1997, pidettävä pätevänä, sillä perusteella, että kyseinen asetus on annettu myöhässä asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 4 ja 5 kohdan vastaisesti, että ne perustelut, joilla tämä alueellistaminen voitaisiin oikeuttaa, puuttuvat ja että edellytykset, joiden perusteella Italiaa voitaisiin pitää alijäämäalueena, eivät täyty.

Valkoisen sokerin johdetun interventiohinnan ja juurikkaiden korotetun hinnan myöhästynyt vahvistaminen

21 Eridanian mukaan asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 4 ja 5 kohdassa mainittu päivämäärä 1.8. on ehdoton siten, että interventiohintojen vahvistaminen markkinointivuotta edeltävän vuoden elokuun ensimmäisen päivän jälkeen aiheuttaa sen, että asianomainen asetus on lainvastainen. Kyseisen päivämäärän tarkoituksena on Eridanian mukaan se, että sokerialan toimijat saavat tietoonsa alaa koskevat säännöt riittävän ajoissa, toisin sanoen ennen kuin sokerintuottajien ja juurikkaiden viljelijöiden välillä tehdään sopimuksia ja ennen kuin maa kylvetään tulevaa markkinointivuotta ajatellen.

22 Neuvosto ja komissio katsovat, että päivämäärä 1.8. on ainoastaan viitteellinen. Ne väittävät, että se harkintavalta, joka yhteisön lainsäätäjällä on maatalousasioissa, soveltuu myös johdetun oikeuden säädöksissä vahvistettuihin päivämääriin, jotka eivät ole pakottavia.

23 Kyseisten toimielinten mukaan asianomaiset hinnat voidaan sitä paitsi vahvistaa täsmällisemmin markkinointivuoden alkua lähempänä ajankohtana. Niiden mukaan olisi näin ollen riittävää, että asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitetut hinnat vahvistettaisiin ennen 1.7., jolloin markkinointivuosi alkaa. Komissio on toiminut juuri näin vahvistaessaan varotoimenpiteenä viitteelliset hinnat, jotka neuvosto on tämän jälkeen kokonaisuudessaan vahvistanut sen jälkeen kun markkinointivuosi oli alkanut. Komissio perustelee tätä epätavanomaista menettelyään sillä vaaralla, että sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn toiminta pysähtyisi täydellisesti, jos asetus N:o 1580/96 todettaisiin pätemättömäksi sillä perusteella, että se on annettu myöhässä.

24 Aluksi on muistettava, että neuvosto ei asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 4 ja 5 kohdan vaatimusten vastaisesti ollut markkinointivuoden 1996/1997 osalta vahvistanut kyseisessä säännöksessä tarkoitettuja interventiohintoja 1.8.1995 mennessä. Neuvosto teki "hintapakettia" koskevan päätöksen vasta 22.7. tai 23.7.1996 ja antoi asetuksen N:o 1580/96 30.7.1996. Asetus julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 16.8.1996. Näin ollen kaikki neuvoston toiminta, joka koskee interventiohintojen vahvistamista, sijoittuu mainitun markkinointivuoden alkamisen jälkeiseen aikaan.

25 Tältä osin on todettava, että asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 4 ja 5 kohdan sanamuodon mukaan interventiohinnat vahvistetaan ennen markkinointivuoden

edeltävän vuoden elokuun ensimmäistä päivää. Saman asetuksen 2 artiklan 1 kohdan nojalla markkinointivuosi alkaa kunkin vuoden heinäkuun ensimmäisenä päivänä.

26 Tällaista tulkintaa asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 4 ja 5 kohdan sanamuodosta ei kuitenkaan voida millään tavoin tukea niillä tavoitteilla, joihin kyseisellä säännöksellä luodulla hintajärjestelmällä pyritään.

27 Tältä osin on ensinnäkin hylättävä asiaankuulumattomana komission väite, jonka mukaan se, ettei päivämäärää 1.8. ole noudatettu, on perusteltavissa yhteisen maatalouspolitiikan osalta tarpeella neuvotella samanaikaisesti useista erilaisia yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevista hinnoista ja muodostaa siten "hintapaketti". Tällaista väitettä, joka ei suoraan koske sokerin interventiohintajärjestelmää, ei voida ottaa huomioon.

28 Hintajärjestelmän tavoitteiden osalta asetuksen N:o 1785/81 johdanto-osan kolmannesta perustelukappaleesta ilmenee, että kyseisten tavoitteiden ja erityisesti erilaisten interventiohintojen tarkoituksena on sokerimarkkinoiden vakauttaminen yhteisön juurikkaan viljelijöiden työhön ja elintasoon liittyvien tarvittavien takeiden säilyttämisen varmistamiseksi. Nämä tavoitteet voidaan saavuttaa säätämällä interventioelinten interventiohintaan tekemästä ostosta.

29 Mainitun asetuksen neljännessä perustelukappaleessa samat takeet ulotetaan sokerinvalmistajiin.

30 Jotta voitaisiin turvata interventiohintoja koskevan mekanismin moitteeton toiminta kyseisiin tavoitteisiin nähden, on asianmukaista, että ajankohta, jolloin kyseiset hinnat vahvistetaan, on mahdollisimman lähellä asiaankuuluvan markkinointivuoden alkamista, kuten neuvosto on perustellusti todennut. Kyseiset hinnat nimittäin määritetään tulevan markkinointivuoden aikana käytettävissä olevan tuotantomäärän ja samalle vuodelle arvioidun kulutuksen määrän välisen suhteen perusteella. Mitä lähempänä päivämäärää 1.7. hintojen vahvistaminen suoritetaan, sitä luotettavampina voidaan pitää niitä tietoja, joihin määrien arviointi perustuu.

31 Toisin kuin Eridania väittää, kyseisen hintojen vahvistamista koskevan mekanismin tarkoituksena ei ole sellaisten sääntöjen vahvistaminen, joiden avulla sokerialan toimijat voisivat suunnitella toimintaansa ennen kuin sokerintuottajat ja juurikkaan viljelijät tekevät sopimuksensa ja viimeksi mainitut kylvävät maansa.

32 Kyseisten hintojen tarkoituksena ei nimittäin ole ohjata sokerimarkkinoiden toimijoiden taloudellista toimintaa, vaan ne ovat yritys ennakoida toimijoiden eduksi tuotannon ja kulutuksen todennäköistä kehitystä yhteisön markkinoiden vakauttamiseksi.

33 Erotuksena siitä määräajasta, josta oli kyse asiassa C-1/94, Cavarzere Produzioni Industriali ym., 11.8.1995 annetussa tuomiossa (Kok. 1995, s. I-2363) ja jonka tarkoituksena oli kyseisen tuomion 21 kohdan mukaan taata, että sokerialan toimijoilla oli neljä kuukautta aikaa suunnitella toimintaansa, asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetyn päivämäärän 1.8. ylittäminen ei ole omiaan tekemään asetusta N:o 1580/96 pätemättömäksi siltä osin kuin siinä on vahvistettu interventiohinnat kyseisen päivämäärän jälkeen.

34 Edellä esitetystä seuraa, että asetuksen N:o 1785/81 3 artiklan 4 ja 5 kohdassa oleva määräpäivä 1.8. ei ole ehdoton ja että näin ollen se, ettei kyseistä määräpäivää ole noudatettu, ei tee asetusta N:o 1580/96 pätemättömäksi sillä perusteella, että siinä on vahvistettu interventiohinnat 1.8. jälkeen.

Perustelujen puuttuminen siltä osin kuin alueellistamista on sovellettu Italiaan

35 Eridanian mukaan asetuksen N:o 1580/96 kolmannessa perustelukappaleessa oleva maininta siitä, että hankintatilanteesta ennakoidaan alijäämäistä, ei ole riittävä perustelu ottaen huomioon EY:n perustamissopimuksen 190 artikla (josta on tullut EY 253 artikla). Alijäämätilanteen käsite edellyttää Eridanian mukaan todellisen alijäämän olemassaoloa, joka on näytettävä toteen numerotietojen avulla. Koska johdettu interventiohinta on poikkeus tavallisesta hintajärjestelmästä, se olisi tämän vuoksi lisäksi perusteltava erityisin perusteluin.

36 Aluksi on todettava, että asetuksen N:o 1580/96 johdanto-osan kolmannessa perustelukappaleessa tyydytään todellakin toteamaan, että hankintatilanteesta ennakoidaan alijäämäistä Italian, Irlannin, Yhdistyneen kuningaskunnan, Espanjan, Portugalin ja Suomen tuotantoalueilla.

37 Vaikka tällaisia perusteluja voidaankin arvostella äärimmäisen niukkuutensa takia, erityisesti asiayhteyksissä, joissa perustamissopimuksen 190 artiklan vaatimusta on arvioitava tiukasti, ei kuitenkaan voida katsoa, että kyseisillä perusteluilla olisi jätetty kyseinen määräys huomiotta, sellaisena kuin sitä on tulkittu yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneessa oikeuskäytännössä.

38 Tältä osin on muistettava, että perustelujen on määräydyttävä kyseisen toimenpiteen luonteen mukaan ja niistä on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä riidanalaisen toimenpiteen toteuttaneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt, jotta he voivat puolustaa oikeuksiansa ja jotta yhteisöjen tuomioistuimet voivat tutkia toimenpiteen laillisuuden (ks. mm. asia 250/84, Eridania ym., tuomio 22.1.1986, Kok. 1986, s. 117, 37 kohta ja asia C-75/97, Belgia v. komissio, tuomio 17.6.1999, Kok. 1999, s. I-3671, 81 kohta).

39 Ensinnäkin Eridanian sen väitteen osalta, jonka mukaan johdettu interventiohinta on siten poikkeuksellinen, että sen osalta vaaditaan erityisperusteluja, julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 55 kohdassa perustellusti todennut, ettei voida katsoa, että johdettu interventiohinta olisi poikkeus tavanomaisesta hintajärjestelmästä. Interventiohinta ja johdettu interventiohinta, jotka koskevat erilaisia taloudellisia tilanteita, ovat itse asiassa molemmat yhteisön oikeuden yhdenvertaisen kohtelun yleisen periaatteen ilmenemismuotoja (ks. esim. asia C-372/96, Pontillo, tuomio 17.9.1998, Kok. 1998, s. I-5091, 41 kohta).

40 Toiseksi sen väitteen osalta, jonka mukaan asetuksen N:o 1580/96 perustelut ovat puutteelliset sen takia, ettei siinä ole numerotietoja, joilla perusteltaisiin Italian kuuluminen alijäämäalueisiin markkinointivuonna 1996/1997, on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, jotka huomioon ottaen kyseiset asetukset on annettu ja jotka ovat usein hyvin monilukuisia ja mutkikkaita, koska ne ovat osa asiaa koskevaa systemaattista kokonaisuutta (em. asia Eridania ym., tuomion 38 kohta).

41 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa myös, että sitä, täyttävätkö tietyn toimen perustelut perustamissopimuksen 190 artiklan vaatimukset, on arvioitava

ottaen huomioon toimen sanamuodon lisäksi sen asiayhteys sekä kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. valtiontuen osalta asia C-367/95 P, komissio v. Sytraval ja Brink's France, tuomio 2.4.1998, Kok. 1998, s. I-1719, 63 kohta).

42 Sokerijärjestelmää koskevalle systemaattiselle kokonaisuudelle ja sille erityiselle asiayhteydelle, johon asetus N:o 1580/96 kuuluu, on ominaista se, että Italia on usean vuoden ajan kuulunut alijäämäisiin alueisiin. Huolimatta niistä rakenneuudistusyrityksistä, joita Italian sokeriteollisuudessa on toteutettu viimeisten 25 vuoden aikana ja joiden perusteella voitiin vuodesta 1990 alkaen odottaa sokerintuotannon kasvua Italiassa, kyseisen jäsenvaltion tuotanto on pysynyt alijäämäisenä lukuun ottamatta markkinointivuosia 1993/1994 ja 1994/1995, joiden ylijäämäisyys perustuu ylijäämäiseen tuotantoon markkinointivuonna 1992/1993 ja vuonna 1994 toteutettuun määrän siirtoon.

43 Tässä asiayhteydessä komissio on markkinointivuotta 1996/1997 koskevien arvioiden osalta todennut perustellusti, ettei Eridania voinut olla epätietoinen niistä numerotiedoista, joihin neuvosto ja komissio tukeutuivat luokitellessaan Italian alijäämäalueeksi, vaikka Eridania ei hyväksyisikään niitä päätelmiä, joita kyseiset toimielimet näiden tietojen perusteella tekivät, ja ettei se myöskään voinut olla tietämättä sitä, että kyseiset toimielimet omaksuisivat arvioidensa osalta konservatiivisen näkökulman, muun muassa sen takia, että sokerimarkkinoiden toimijat osallistuivat edustajiensa — joihin myös Eridanian edustajat lukeutuivat — välityksellä 7.1.1987 tehdyllä komission päätöksellä 87/75/ETY (EYVL L 45, s. 16) perustetun sokerialan neuvoa-antavan komitean kokouksiin.

44 Edellä esitetystä seuraa, että markkinointivuoden 1996/1997 erityisessä asiayhteydessä asetuksen N:o 1580/96 perustelut ovat sen osalta, että Italia on luoki-

teltu alijäämäisten alueiden joukkoon kyseisenä markkinointivuotena, riittävät täyttämään ne perusteluja koskevat vaatimukset, jotka on asetettu yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä.

Alijäämätilanteen ennakointi

45 Eridania riitauttaa alueellistamisen oikeellisuuden ja täsmällisemmin sen, että Italialle on vahvistettu asetuksen N:o 1580/96 1 artiklan f alakohdassa säädetty johdettu interventiohinta, ja väittää, että ne edellytykset, joiden perusteella Italiaa voitaisiin pitää alijäämäalueena, eivät täyttyneet markkinointivuoden 1996/1997 osalta. Eridania ja toimielimet ovat tältä osin eri mieltä niistä arvioihin perustuvista luvuista, jotka on otettava huomioon kyseisenä markkinointivuotena käytettävissä olevan tuotannon määrän ja saman vuoden kulutuksen osalta.

46 Aluksi on muistettava, kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 60 kohdassa esittänyt, että asetuksessa N:o 1785/81 tarkoitettua alijäämää esiintyy silloin, kun käytettävissä oleva kokonaistuotanto on pienempi kuin kulutus. Käytettävissä olevalla tuotannolla tarkoitetaan A- ja B-sokerin kokonaismääriä, joita on korotettu yhteisön lainsäädännön mukaisesti toteutetulla C-sokerin siirrolla.

47 Neuvoston ja komission on näin ollen tutkittava interventiohintojen, vähimmäishintojen ja korotettujen hintojen vahvistamista varten vielä korjaamatta olevan tuotannon määrän ja vielä alkamattoman kulutuksen määrän välistä suhdetta. Kyseisten toimielinten on jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perus-

teella myös tehtävä ennusteita, jotka koskevat sekä kuluvaa markkinointivuotta kulutuksen kehityksen osalta että tulevaa markkinointivuoden näkymiä käytettävissä olevan tuotannon määrän osalta.

48 Tältä osin on todettava, että silloin kun neuvostolta edellytetään monitahoisen taloudellisen tilanteen arviointia sen toteuttaessa yhteisön maatalouspolitiikkaa, sen harkintavalta ei koske ainoastaan annettavien säännösten luonnetta ja ulottuvuutta, vaan tietyssä määrin myös sen toteamista, mitkä ovat tältä osin perustana käytettävät tiedot (ks. asia 138/79, Roquette Frères v. neuvosto, tuomio 29.10.1980, Kok. 1980, s. 3333, 25 kohta; Kok. Ep. V, s. 411 ja asia C-285/94, Italia v. komissio, tuomio 25.6.1997, Kok. 1997, s. I-3519, 23 kohta).

49 Valvoessaan tällaisen toimivallan käyttöä tuomioistuimen on tutkittava ainoastaan, onko tätä toimivaltaa käytettäessä tehty ilmeistä virhettä, onko harkintavaltaa käytetty väärin tai onko asianomainen toimielin ilmeisellä tavalla ylittänyt harkintavaltansa rajat (ks. em. asia Roquette Frères v. neuvosto, tuomion 25 kohta).

50 Tässä tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa ja kyseinen oikeuskäytäntö huomioon ottaen on tutkittava sitä tuotantoa ja kulutusta koskevaa arviota, jonka neuvosto ja komissio ovat tehneet markkinointivuodelle 1996/1997.

Tuotantomäärän arviointi

51 Eridania viittaa komissiossa laadittuun 17.7.1996 päivättyyn taulukkoon, jonka otsikko on "Arvio sokerin tuotannosta 1996/1997", ja väittää, että käytettävissä

olevan tuotannon määrä olisi pääasiassa kyseessä olevan markkinointivuoden osalta pitänyt vahvistaa 1 568 000 tonniksi.

52 Eridanian mukaan tämä luku perustuu kolmen edeltävän markkinointivuoden aikana saatuihin tuloksiin. Kyseisten markkinointivuosien aikana käytettävissä olevat määrät olivat muun muassa 1 568 250 tonnia markkinointivuotena 1993/1994 ja 1 558 687 tonnia markkinointivuotena 1994/1995. Nämä kaksi markkinointivuotta huomioon ottaen markkinointivuoden 1995/1996 vaatimattomammalla tuloksella (1 461 670 tonnia) ei ole merkitystä ja se on selitettävissä sellaisilla täysin poikkeuksellisilla sääoloilla, jotka vaikuttivat Pohjois-Italiaan kyseisenä aikana.

53 Neuvosto ja komissio väittävät, että niillä oli käytössään silloin, kun ne tekivät markkinointivuotta 1996/1997 koskevan hintapäätöksensä (eli 24.6.—25.6.1996), luotettavia tietoja, jotka Italian hallitus oli toimittanut ja joiden perusteella määräksi voitiin arvioida 1 465 000 tonnia, joihin oli jo lisätty 75 000 tonnia edeltävältä markkinointivuodelta.

54 Tutkittaessa sitä, onko sokerin tuotantomäärän arviointi, jonka toimielimet ovat tehneet luokitellessaan Italian alijäämäalueisiin, perusteltu, on ensinnäkin täsmennettävä se asiaankuuluva päivämäärä, jolloin hintoja koskeva päätös on tehty / olisi pitänyt tehdä, ja tutkittava sen jälkeen niitä tietoja, jotka olivat käytettävissä kyseisenä ajankohtana.

55 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 67—69 kohdassa ja toisin kuin Eridania väittää, asiaankuuluva päivämäärä voi olla ainoastaan 24.6.1996 tai 25.6.1996. Komission ja neuvoston toimittamien tietojen sellaisten tietojen mukaan, joita Eridania ei ole kiistänyt, neuvosto pääsi kyseisinä päivinä

pitämässään istunnossa hintasopimukseen sokerialan yhteisessä markkinajärjestelyssä, vaikkei minkäänlaista "hintapakettia" koskevaa kattavaa sopimusta voitu tehdä. Komissio virallisti tämän jälkeen kyseiset sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn osalta sovitut hinnat niillä varotoimenpiteillä, joista se sääti asetuksessa N:o 1252/96.

56 Vaikka markkinointivuotta 1996/1997 koskevien hintojen vahvistamisessa noudatettu menettely, jolle on ominaista se — kuten asetuksen N:o 1252/96 johdanto-osan ensimmäisestä perustelukappaleesta ilmenee — että komission oli toteutettava välttämättömiä varotoimenpiteitä yhteisen maatalouspolitiikan toiminnan jatkumisen varmistamiseksi sokerialalla kuitenkin siten, etteivät ne estäisi soveltamasta neuvoston tarvittaessa tekemiä myöhempiä päätöksiä, on epätavallinen, tällainen menettely ei millään tavoin aseta kyseenalaiseksi sen päivämäärän asiaankuuluvuutta, jolloin kyseiset hinnat on vahvistettu.

57 Vahvistamalla kyseiset varotoimenpiteet asetuksella N:o 1579/96 ja asetuksella N:o 1580/96, joista viimeksi mainittu koskee johdettuja interventiohintaa ja erityisesti Italiaan sovellettavaa interventiohintaa, neuvosto virallisti näin ollen ne luvut, joista se oli sopinut 24.6.—25.6.1996 pitämässään istunnossa. Neuvosto ei olisi voinut toimia toisin, koska sen asiana ei tuolloin ollut tarkistaa sitä tulosta, johon se oli päätynyt kuukautta aikaisemmin, sillä perusteella, että viimeaikaisiin tietoihin perustuva ennuste saattoi muuttaa sen suuntauksen, jota tuotannon kehitys oli ilmentänyt edeltävien kuukausien aikana.

58 Tällaista sopimusta, joka on saatu aikaan vaikeiden neuvottelujen tuloksena mutta kohtuullisessa ajassa pääasiassa kyseessä olevan markkinointivuoden

alkamiseen nähden, ei ensinnäkään voida tarkistaa yhden ainoan arvion perusteella, vaikka kyseinen arvio olisikin omiaan saattamaan kyseenalaiseksi sen suuntauksen, joka ilmeni aikaisempien arvioiden perusteella.

59 Toiseksi, koska sokerialan yhteistä markkinajärjestelyä koskevassa lainsäädännössä ei säädetä velvollisuudesta muuttaa hintoja markkinointivuoden alkamisen jälkeen, ei ole minkäänlaista pätevää syytä luoda tällaista muutosmahdollisuutta.

60 Niiden tietojen osalta, joihin komissio on voinut oikeutetusti tukeutua vahvistaessaan Italiaa koskevia hintoja vuoden 1996 kesäkuun lopulla, on lisäksi todettava, että oikeudenkäyntiasiakirjoista ja erityisesti neuvoston ja komission todisteena esittämistä asiakirjoista ilmenee, että huolimatta jäsenvaltioiden toimittamien tietojen säännöllisestä ja kiistattomasta päivittämisestä, joka on tapahtunut keskimäärin 20 kertaa vuodessa, arvio käytettävissä olevasta tuotannosta markkinointivuodelle 1996/1997 on pysynyt muuttumattomana vuoden 1996 maaliskuun ja saman vuoden kesäkuun alun välisenä aikana.

61 Taulukoissa, jotka on otsikoitu "Arvio sokerin tuotannosta 1996/1997" ja joita komissio nimittää "sokeritaseeksi" ja jotka on päivätty 1.2.1996 ja 15.3.1996, osoitetaan sokerin tuotantoarvioksi 1 431 000 tonnia. Näitä lukuja vahvistavat ne luvut, jotka ilmenevät 13.3.1996 ja 29.5.1996 päivätyistä taulukoista, jotka on otsikoitu "Juurikkaiden kylvön ja sokerintuotannon näkymät markkinointivuodelle 1996/1997". Ottaen huomioon se, että 18.6.1996 päivätty taulukko, jonka otsikko on "Italia: Sokerin tuotanto ja kulutus", sisältää pääasiassa kyseessä olevaa markkinointivuotta edeltävän markkinointivuoden osalta luvun

1 461 670 tonnia, komissiolla oli hyviä syitä arvioida, että kuluvan markkinointivuoden tuotanto olisi lähellä edeltävän markkinointivuoden tasoa.

62 Edellä esitetyistä toteamuksista seuraa, että sen tarkastelun perusteella, joka koskee markkinointivuotena 1996/1997 käytettävissä olevan sokerintuotannon arviointia, jonka komissio on tehnyt vahvistaessaan Italiaan sovellettavaa interventiohintaa ja jonka neuvosto on vahvistanut asetuksessa N:o 1580/96, ei ilmene tältä osin mitään seikkaa, joka vaikuttaisi kyseisen asetuksen pätevyyteen.

Todennäköisen kulutuksen määrän arviointi

63 Eridania arvostelee menetelmää, jota neuvosto ja komissio ovat käyttäneet arvioidessaan kulutuksen todennäköistä määrää markkinointivuonna 1996/1997. Komissio on väliaikaisesti arvioinut 18.6.1996 käytettävissä olleiden tietojen perusteella kyseisen kulutuksen määrän 1 532 000 tonniksi.

64 Eridania esittää itse vaihtoehtoisia arviointimenetelmiä, jotka julkisasiamies on tiivistetysti esitellyt ratkaisuehdotuksensa 72—76 kohdassa ja jotka kaikki johtavat arvioon, jonka mukaan kulutuksen määrä on 1 446 000—1 467 000 tonnia sokeria, mikä sallii Eridanian tehdä tämän luvun ja tuotantoluvun välisen vertailun perusteella sen johtopäätöksen, että Italian tuotanto oli ylijäämäistä pääasiassa kyseessä olevan markkinointivuoden aikana.

65 Aluksi on muistettava, että komissio on arvioinut markkinointivuoden 1996/1997 todennäköistä kulutusta edeltävää markkinointivuotta koskevien tietojen avulla. Koska tietyn markkinointivuoden kulutuksen todellinen määrä

vahvistetaan lopullisesti vasta kyseisen markkinointivuoden jälkeisen lokakuun ensimmäisenä päivänä, komission on täytynyt johtaa arvionsa vuoden 1996 kesäkuussa tunnetuista luvuista ja tiedoista silloin, kun neuvosto on tehnyt sokerialan yhteistä markkinajärjestelyä koskevat hintapäätökset.

66 Vaikka komissio myöntää, että uusimmat luvut, jotka sillä oli käytössään vuoden 1996 kesäkuussa ja jotka koskivat kulutusta vuoden 1995 toisen vuosipuoliskon aikana, osoittivat kulutuksen hienoista vähentymistä, komissio pystyi kuitenkin vakuuttavasti perustelemaan sen, että sillä oli vakavia perusteita olla pitämättä tätä vähentymistä kulutuksen tuntuvana laskuna, vaikka se ei voinutkaan olla huomaamatta kulutuksen vähentymistä koskevaa yleistä suuntausta.

67 Komission arvio perustuu nimittäin sokerin kulutusta koskevaan kehityskäyrään sellaisena kuin se ilmenee 18.6.1996 päivätystä taulukosta "Italia: Sokerin tuotanto ja kulutus". Huolimatta tämän käyrän tietyistä epäsäännönmukaisuuksista ja erityisesti sokerin kulutuksen huomattavasta laskusta markkinointivuonna 1993/1994 — jonka osalta komissio on antanut vakuuttavia selityksiä — vaikuttaa siltä, että markkinoille on markkinointivuodesta 1989/1990 lähtien ollut ominaista hidas, mutta vakaa laskusuuntaus. Markkinointivuoden 1989/1990 kulutus ylitti 1 600 000 tonnia ja se ylitti markkinointivuotena 1994/1995 vielä 1 500 000 tonnin rajan.

68 Näin ollen se, että komissio on pitänyt vuoden 1995 toisen vuosipuoliskon kulutusta koskevia tietoja osoituksena markkinointivuotta 1996/1997 koskevan kulutuksen — joka lopulta alitti 1 500 000 tonnia — hienoisena vähentymisenä eikä tuntuvana laskuna, ei vaikuta mielivaltaiselta tai kohtuuttomalta.

69 Edellä esitetystä seuraa, että neuvosto ja komissio eivät ole ylittäneet niille yhteisen maatalouspolitiikan osalta kuuluvan harkintavallan rajoja arvioidessaan, että sokerin kulutus markkinointivuotena 1996/1997 olisi määrältään 1 532 500 tonnia. Kun otetaan huomioon niiden pätevä arvio 1 465 000 tonnin tuotannosta ja näiden kahden luvun välinen vertailu Italian luokittelussa asetuksessa N:o 1580/96 alijäämäalueeksi ei ole virheellistä.

70 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että ensimmäisen kysymykseen on vastattava, että niiden väitteiden tarkastelun perusteella, jotka Eridania on esittänyt asetuksesta N:o 1580/96 ja jotka kansallinen tuomioistuin on maininnut ennakkoratkaisupyyntöä koskevan päätöksen perusteluissa, ei ole ilmennyt mitään seikkaa, joka vaikuttaisi kyseisen asetuksen pätevyyteen.

Toinen kysymys

71 Kansallinen tuomioistuin esittää tällä kysymyksellään epäilyn asetuksen N:o 1785/81 pätevyydestä niillä perusteilla, joihin Eridania on vedonnut ja jotka on tiivistetysti esitetty ennakkoratkaisupyyntöä koskevan päätöksen oikeudellisen osan 4 kohdassa.

72 Mainitun 4 kohdan mukaan Eridania väittää, että kyseinen asetus loukkaa EY:n perustamissopimuksen 40 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa (josta on muutettuna tullut EY 34 artiklan 2 kohdan toinen alakohta) tarkoitettua tuottajien ja kuluttajien välistä syrjintää koskevan kiellon periaatetta, että sillä on

EY:n perustamissopimuksen 30 ja 34 artiklan (joista on muutettuina tullut EY 28 artikla ja EY 29 artikla) vastaisesti luotu esteitä sokerin vapaalle liikkuvuudelle yhteisössä ja että sillä on otettu käyttöön perusteeton tuki alijäämäisten alueiden juurikkaan viljelijöiden hyväksi sokerintuottajien kustannuksella.

Väitetty syrjintä

73 Eridania väittää, että alijäämäisten alueiden sokerintuottajien on maksettava juurikkaista korkeampi hinta kuin niiden ylijäämäalueilla toimivien kilpailijoiden maksama hinta, ilman, että ne voivat saada tätä erotusta takaisin soveltamalla korkeampia myyntihintoja. Italialaiset valmistajat jäävät Eridanian mukaan myös vientiä koskevien tarjouskilpailujen ulkopuolelle, koska ne eivät voi kilpailla ylijäämäalueiden viejien kanssa sen takia, että vientituet lasketaan kyseisiin alueisiin sovellettavien interventiohintojen perusteella.

74 Ilman, että olisi tarpeen tehdä selkoa niistä huomautuksista, joita neuvosto ja komissio ovat esittäneet vastauksenaan Eridanian väitteisiin, on riittävää todeta, kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 95 kohdassa tehnyt, että se, että johdettua interventiohintaa sovelletaan alijäämäalueisiin ei loukkaa syrjintäkiellon periaatetta.

75 Koska johdetun interventiohinnan ja siten myös korotettujen hintojen tarkoituksena on ottaa huomioon alijäämäisten alueiden toimijoiden erityistilanne, joka poikkeaa ylijäämäisten alueiden toimijoiden tilanteesta, tällainen erilainen kohtelu perustuu objektiivisiin eroihin, eli juurikkaiden ja sokerin riittämättömään tuotantoon. Hintojen alueellistamista ei näin ollen voida pitää syrjintänä

(ks. tältä osin asia 230/78, Eridania ja Società italiana per l'industria degli zuccheri, tuomio 27.9.1979, Kok. 1979, s. 2749, 19 kohta; Kok. Ep. IV, s. 547).

76 Lisäksi on todettava, että kuten tämän tuomion 48 kohdassa on muistutettu, neuvostolla on silloin, kun se korjaa sokerialan yhteisen markkinajärjestelyn osalta tuotannon riittämättömyyttä alijäämäalueilla, harkintavalta, joka koskee muun muassa annettavien säännösten luonnetta ja ulottuvuutta.

77 Näistä seikoista seuraa, että alueellistamista koskeva järjestelmä ei merkitse syrjintää sillä perusteella, että tuottajien juurikkaan viljelijöille maksamat hinnat ovat korkeampia kuin muilla kuin alijäämäalueilla, eikä sillä perusteella, että kyseiset tuottajat kohtaavat vientiin liittyviä esteitä.

Italialaisen sokerin vapaan liikkuvuuden rajoitukset

78 Tältä osin on todettava, että alijäämäalueilla tuotetun sokerin vapaan liikkuvuuden rajoitukset yhteisössä sekä se, että näiden alueiden tuottajilta suljetaan pois vientimahdollisuus, joka käytännössä seuraa alueellistamista koskevasta järjestelmästä, ovat kyseisen järjestelmän välttämättömiä tai jopa tavoiteltuja tuloksia. Vaarantamatta niitä takeita, joita juurikkaan viljelijöillä on työn ja elintason osalta, tai vaarantamatta tuottajille annettuja vastaavia takeita, ei vaikuta mielivaltaiselta, että tuotannon alijäämän vähentämiseksi tietyllä alueella tällaisen järjestelmän avulla valvotaan sitä, että alijäämäiseltä alueelta peräisin oleva tuotanto markkinoidaan mahdollisuuksien mukaan kyseisellä alueella.

Juurikkaan viljelijöiden saama väitetty tuki

79 Sen väitteen osalta, jonka mukaan alueellistamista koskeva järjestelmä merkitsee juurikkaan viljelijöiden tukemista sokerintuottajien kustannuksella, on todettava, kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 98 kohdassa tehnyt, että juurikkaiden vähimmäisostohinnan korottaminen on raaka-aineen tuotantovaiheeseen liittyvä johdonmukainen seuraus johdetusta interventiohinnasta.

80 Edellä esitetystä seuraa, että toisen kysymyksen tarkastelun perusteella ei ole ilmennyt mitään seikkaa, joka vaikuttaisi asetuksen N:o 1785/81 pätevyyteen.

81 Tästä seuraa, että kansallisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin on vastattava, ettei niiden tarkastelun perusteella ole ilmennyt mitään seikkaa, joka vaikuttaisi asetuksen N:o 1580/96 tai asetuksen N:o 1785/81 pätevyyteen.

Oikeudenkäyntikulut

82 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille neuvostolle ja komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut Giudice di Pace di Genovan 16.7.1997 tekemällään päätöksellä esittämän kysymyksen seuraavasti:

Esitettyjen kysymysten tarkastelun perusteella ei ole ilmennyt mitään seikkaa, joka vaikuttaisi valkoisen sokerin johdettujen interventiohintojen, raakasokerin interventiohinnan, A-juurikkaan ja B-juurikkaan vähimmäishintojen sekä varastointikustannusten tasaamiseksi suoritettavan korvauksen määrän vahvistamisesta markkinointivuodeksi 1996/1997 30 päivänä heinäkuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1580/96 tai sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1981 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1785/81 pätevyyteen.

Kapteyn Hirsch Ragnemalm

Julistettiin Luxemburgissa 6 päivänä heinäkuuta 2000.

R. Grass

kirjaaja

J. C. Moitinho de Almeida

kuudennen jaoston puheenjohtaja